

ПОРТРЕТ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ВУК КАРАЏИЋ“

ИСТОРИЈАТ ШКОЛЕ

Тридесетих година 19. века Палилула се све више насељава, па су Палилулци већ у јесен 1838. тражили да се овде отвори школа. Београдској општини није било тешко да одреди локацију нове школе, јер је још раније, чувени војвода из оба устанка Тома Вучић Перишић поклатио земљиште за изградњу болнице. Први палилулски учитељ је био Милутин Поповић и у школи је било свега 35 ученика. Живко Стефановић је други учитељ.

Крајем 19. века јавља се проблем школских зграда које су биле дотрајале и тесне да приме све дорасле ђаке. Палилулци поново покрећу акцију за изградњу нове, савремене школске зграде. Захваљујући добротворним прилозима занатлија, механџија и земљорадника са Палилуле, по пројекту архитекте Милана Антоновића, 1894. године изграђена је нова зграда Палилулске школе, по тада најсавременијим педагошким и хигијенским нормативима, школа какву су имале најсавременије земље Европе.

Палилулци су са дивљењем посматрали своју нову школу како господствено надвисује цео овај крај, са позадином пуном зеленила и бокора Ботаничке баште, првог суседа школе. Школа је имала 8 одељења (4 мушка и 4 женска) и сваке наредне године број одељења се повећавао. У одељењима је било око 50 ученика.

Београдски добротвор Никола Спасић, 1905. године, при старој Палилулској школи отвара први ђачки интернат у Београду, тзв. „Ђачку трпезу“ (данашња Мала зграда) која је, у ствари, најстарија школска установа у Београду за помоћ сиромашним ученицима и ђацима-путницима. Ову зграду су подигли тада познати београдски неимари Горча и Милић Поповић.

Палилулска школа је васпитавала добре људе и поштене грађане. Одгајила је и велике људе: Вукосава Томића, хемичар, ђак генерације 1894/95. песнике Војислава Илића и Милутина Бојића, проф. универзитета др Рашка Димитријевића и Михаила Павловића, проф. др Александра Деспића, председника Српске академије наука и уметности, др Ивана Станковића, диригента Ђуру Јакшића, композитора Срђана Барића, глумце Рада Марковића, Северина Бијелића, Станиславу Пешић и Бранку Катић. Ту су и: др Теодор Пантелић, професор универзитета, др Михајло Павловић, професор универзитета, проф. др Александар Деспић, академик, др Радомир Шапер, професор универзитета, др Јован Калезић, професор универзитета, Катарина Каменчић, лекар-хуманиста, Небојша Маричић, првак Београдске опере, Милена Китић, оперска певачица, Градимир Ђуровић, књижевник, Миша Остојић, кардиолог, Дуњић Бранко,

хирург, Александар Зермински, директор БК, Стефановић Иван, директор представништа "Филип Морис", Максимовић Јасна, професор универзитета, виолиниста, Божидаревић Мирјана, председник Општине Стари Град, Раденко Јанковић, кустос Педагошког музеја, др Владислав Јовановић, професор Електротехничког факултета, др Михајло Андрејевић, професор Медицинског факултета, др Душан Стевановић, научни сарадник Економског факултета и Економског института Србије, Стеван Бајшански, чувени хоровађа и музичар, Љиљана М. Марјановић, преводилац, Игор Блажевић, инспектор Блажа, естрадни уметник.

Школа је 1931. године добила име „Вук Караџић“. Од тада све до данас (са прекидом од 1945. до 1951. када се звала Основна школа број 6) са поносом носи име чувеног српског реформатора нашег језика.

Уочавајући значај Основне школе „Вук Караџић“ у Таковској улици, за нашу школску архитектуру, као и историјску и педагошку вредност, Завод за заштиту споменика културе Републике Србије ставио је 1966. године Стару и Малу зграду под заштиту. Тадашњи директор тог завода, Јован Скерлић, у образложењу решења је написао:

„Палилулска основна школа има вишеструки значај за развој архитектуре града Београда јер представља ретко сачуван јавни објекат. Њени квалитети су архитектонског, градитељског, социолошког и педагошко историјског значаја.“

Године 1957. број ученика се повећао тако да старо и велелепно здање, некада највеће школе у Београду, заједно са задужбином Николе Спасића, није могло више да прими све ученике са свога подручја. Зато се 1958. године приступа изградњи нове школске зграде. Нова школа је архитектонски потпуно различитог стила, али је једном пасарелом повезана са старом школском зградом, тако да чине једну целину.

ДАНАШЊА ШКОЛА

Последњих година школа бележи пораст одељења, тренутно има 29 одељења, односно 680 ђака, а за наставу су задужена 49 наставника. У школи су ангажовани стручни сарадници: педагог, психолог, библиотекар, а као спољни сарадници, који свакодневно раде у школи, дефектолог и стоматолог. Зубна амбуланта налази се у просторијама школе.

ДАН ШКОЛЕ

Дан школе се обележава 6. новембра поводом рођења Вука Караџића. У програм спремања свечане приредбе укључено је неколико школских секција: драмска секција изводи пригодну представу, док се о сцени и костимима брине ликовна секција. Хор, оркестар и фолклор припремају музички део програма.

БИБЛИОТЕКА, КАБИНЕТИ, ФИСКУЛТУРНА И СВЕЧАНА САЛА, ШКОЛСКО ДВОРИШТЕ

Школа поседује библиотеку са богатим библиотечким фондом и ретким старим књигама, Вуков музеј, свечану салу за културне манифестације, фискултурну салу, школско двориште са уређеним спортским теренима.

ОПРЕМЉЕНОСТ ШКОЛЕ

Наставници у свом раду, у зависности од опремљености кабинета, користе савремена наставна средства и дидактички материјал чија је набавка омогућила увођење иновација у наставу. Укупно има 16 телевизора, 35 рачунара, 30 ласерска штампача, 2 лап-топа, дигитална камера, пројектор, бежични интернет, 3 сервера, енергетски ефикасно грејање – е школа.

У првом разреду се користе савремене рачуналке за наставу математике и саобраћајни теписи за наставу из предмета свет око нас. Све учионице нижих разреда су опремљене са савременим наставним средствима. У свакој се налази компјутер, ласерски штампач, телевизор, видео и ДВД уређај, касетофон и графоскоп. За ученике виших разреда организована је кабинетска настава. За наставу музичког васпитања користи се: клавир, синтисајзер, касетофон и велики број ЦД са музиком која је предвиђена по наставном плану и програму. У настави српског и страних језика користе се одговарајући ЦД, а на часовима математике стандардна наставна средства (лењири, шестари...) Настава ликовне и музичке културе изводи се у Свечаној сали школе, а у кабинетима за техничко образовање, који су опремљени одговарајућим алатима, настава се изводи у мањим групама. У кабинету биологије постоји велики број наставних средстава углавном за ученике шестог и осмог разреда, већи микроскоп и осам микроскопа са мањим увећањем, које ученици користе приликом извођења вежби. У кабинету хемије и физике постоји компјутер и интерактивна табла за извођење вежби. Кабинет историје и географије поседује карте и глобус за извођење наставе. За извођење наставе физичког васпитања, сви ученици по посебном распореду користе фискултурну салу школе.

СЕКЦИЈЕ ШКОЛЕ

У школи постоје хор, фолклор, драмска, рецитаторска, ликовна, еколошка, новинарска, спортска, шаховска, библиотечка, информатичка секција, секција младих математичара, француско позориште, мултимедијална секција.

Драмска секција је извела бројне представе како у матичној школи тако и на другим местима у граду, а мултимедијална секција је све то пропратила видео и аудио записима.

ПУТОВАЊА, ЕКСКУРЗИЈЕ

Сваке године се по програму и плану Министарства просвете организују настава у природи за млађе узрасте, а екскурзија за старије.

ПОЛОЖАЈ ШКОЛЕ

Школа се налази у самом центру Београда, поред Ботаничке баште, у Таковској улици бр. 41. Налази се на самој граници општина, Палилуле и Стари град, али територијално припада Старом граду. У окружењу су бројне културне, научне и јавне институције, као и паркови и спортски клубови и терени.

ХИМНА

Ми смо ђаци школе старе
Још смо деца, још смо мали,
Ал'су нашој старој школи
Једно славно име дали.
"Вук Караџић" на њој пише .
Ми смо на то поносни.
Наша срца срећом дишу,
Ми смо зато радосни.

Правопис нам нови дао,
Српски језик уздигао.
Народ му се зато диви,
Светло име увек живи.
"Вук Караџић" на њој пише.
Ми смо на то понсни
Наша срца срећом дишу,
Ми смо зато радосни.

Химна је испевана поводом јубиларне прославе школе " Вук Караџић"- старе Палилулске школе - школске 1960/61. године. Текст је написала Лидија Никлес, ондашња ученица VIII разреда ове школе. Музику је компоновао композитор Срђан Барић, некадашњи ђак ове школе.